

РЕШЕНИЕ

№ 19819

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2482** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.59, ал.13 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на „Национална специализирана болница за физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД срещу Заповед за частично прекратяване на Договор № 22-2461/23.10.2023г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК № РД-15-3/14.02.2024г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/.
Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваната заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че клинична пътека /КП/ № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно – двигателния апарат“ от Приложение № 17 към Н. МД 2020-2022г. не е включена в предмета на индивидуалния договор. Оспорва твърдението на административния орган, че тази КП съответства на КП № 265.1 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно – двигателния апарат“ от Приложение № 17 към Н. МД 2023-2025г. На следващо място се твърди незаконосъобразност на оспорената заповед и поради това, че цитираното решение на ВАС касае друга КП и друг индивидуален договор, сключен по предходен Н. МД. Оспорва се начинът, по който са събрани сведения от З. А. И. И.. Мотивирани са и съображения за нарушение на принципа на съразмерност, регламентиран в чл.6, ал.5 АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв.С. поддържа изложените в жалбата аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, както и искането за отмяната му на посочените основания. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Ш., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Твърди, че с оспорената заповед единствено се привежда в изпълнение решението на ВАС, с което е потвърдена заповед за налагане на санкция. По отношение на КП № 265 от Н. МД 2020-2022г. посочва, че тази клинична пътека не е престанала да съществува и в сега действащия Н. е разделена на две – едната е с № 265.1 и включва първата част на старата КП № 265, а КП № 265.2 включва допълнена втората част. Посочва, че според чл.103, ал.3 от действащия Н. санкциите, наложени по предходния Н., но влезли в сила при действието на новия Н. обуславят прекратяване на действащия индивидуален договор. Възразява срещу размера на претендираните разноси за адвокатско възнаграждение, който намира за прекомерен с оглед фактическата и правната сложност на делото.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, с оглед обстоятелството, че заповедта е връчена на дружеството на 21.02.2024г. /доказателства на л.251 и 252 по делото/, а жалбата срещу нея е заведена при ответника на 06.03.2024г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че със Заповед № РД-18-83/20.02.2022г. на директора на СЗОК е наредено извършването на проверка на лечебното заведение за болнична помощ по изпълнение на индивидуален договор № 22-2461/2020г. за оказване на болнична помощ. В хода на проверката е установено, че за ИЗ № 2698/2021г., регистрирано на З. А. Й. И. не са спазени изискванията на чл.357, ал.3 и ал.7, чл.378 и чл.410, ал.1 и ал.2 от Н. МД за 2020г. – лечебното заведение е отчело медицинска дейност, която не е извършена. Установено е също така, че за ИЗ № 902/2021г. на З. Р. Х. Т. и за ИЗ № 918/2021г. за З. М. В. П. не са спазени редица изисквания на Н., изчерпателно посочени в съставения Протокол № РД-18-83-1/15.03.2022г. и Протокол за неоснователно получени суми № РД-18-83-2/15.03.2022г.

Въз основа резултатите от тази проверка, обективирани в посочените по-горе протоколи, е издадена Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор – частично/ № РД-15-555/04.05.2022г. на директора на СЗОК, с която частично е прекратен Договор № 22-2461/25.02.2020г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури, сключен между НЗОК и оспорващото дружество, по отношение на КП № 265 „Ф. терапия и рехабилитация

при болести на опорно – двигателния апарат“ от Приложение № 17 на Н. за медицинските дейности за 2020 – 2022г., включени в предмета на договора.

Заповедта за налагане на санкции е обжалвана пред Административен съд София-град като по жалбата на лечебното заведение е образувано адм.д. № 4759/2022г., производството по което е приключило с постановяването на Решение № 29/04.01.2023г., с което жалбата на „Национална специализирана болница за физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД е отхвърлена като неоснователна. Решението е оставено в сила с Решение № 12780/19.12.2023г., постановено по адм.д. № 3397/2023г. по описа на Върховния административен съд.

Междувременно, преди влизане в сила на заповедта за налагане на санкции, между НЗОК и оспорващото дружество е сключен Договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури № 22-2461/23.10.2023г., сред които и КП № 265.1 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно – двигателния апарат“ и КП № 265.2 „Ф. терапия и рехабилитация с комплексна подводно – екстензионна терапия при болести на гръбначния стълб“ – чл.1, ал.1, б.А от индивидуалния договор. Съгласно § 5 от Преходните и заключителните разпоредби към него, в съответствие с § 15 от Н. за медицинските дейности за 2023 – 2025г. лечебните заведения, изпълнители на КП № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“ от Приложение № 17а „Клинични пътеки“ на Н. за медицинските дейности за 2020-2022г. са изпълнители на КП № 265.1 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“ от Приложение № 17 „Клинични пътеки“ на този Н., при условие, че съответният изпълнител до момента на сключване на новия договор е работил по договор с НЗОК за оказване на болнична помощ по КП № 265.

След влизане в сила на съдебното решение, с което се отхвърля жалбата на дружеството срещу заповедта за налагане на санкции от 2022г., от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, основана на разпоредбата на чл.103, ал.3 от действащия Н..

Разпоредбите относно сключването на договор между Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ и изпълнителите на медицинска помощ се съдържат в Раздел VIII „Договор между Националната здравноосигурителна каса и изпълнител на медицинска помощ“ на Глава втора от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/. Съгласно чл.58 ЗЗО изпълнители на медицинска помощ по смисъла на този закон са лечебни заведения или техни обединения по Закона за лечебните заведения, с изключение на лечебните заведения по чл.8, ал.1, т.5 от Закона за лечебните заведения, и национални центрове по проблемите на общественото здраве по Закона за здравето, а според чл.59, ал.1 ЗЗО договорите по чл.20, ал.1, т.4 за оказване на медицинска помощ по този закон се сключват между директора на РЗОК и изпълнителите на медицинска помощ в съответствие с Н. с анексите към тях, с решението по чл.54, ал.9 и с този закон. Според ал.11 на с.р. директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия Н. в следните случаи:

1. при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл.72, ал.2:

а) от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет - частично,

по отношение на лекаря/лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност;

б) от изпълнител на болнична медицинска помощ - частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност;

2. при повторно извършване на нарушението по т.1 договорът с изпълнителя се прекратява изцяло;

3. при системно нарушаване на критериите за качество на медицинската помощ, регламентирани в националните рамкови договори;

4. при системна неудовлетвореност на пациентите от оказаните медицински дейности, свързани с оказаната медицинска помощ, заплатена от бюджета на НЗОК, установена съгласно наредбата по чл.19, ал.7, т.15, и след оценка на критериите за качество на медицинската помощ, регламентирани в Н., и установяване на нарушаването им.

Съгласно ал.13 на чл.59 ЗЗО Управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал.11, т.1 и 2, а в случаите по ал.11, т.3 и 4 налага финансова санкция съгласно действащия Н..

Процесната заповед е издадена от директора на СЗОК, с оглед което и с оглед посочените разпоредби, съдът приема, че тя е издадена от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК, в т.ч. са посочени фактическите и правните основания, от които административният орган черпи основание за упражняване на правомощията си. При издаването ѝ не се установява да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Съгласно чл.103, ал.3 от Националния рамков договор № РД-НС-01-2 от 1 септември 2023г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2023 - 2025 г. /Н. МД 2023-2025г./, в случаите, в които по време на действащия Н. е влязла в сила санкция "прекратяване на договор" по чл.59, ал.11, т.1 или 2 от ЗЗО, издадена по реда на предходен Н., договорът, сключен в съответствие с действащия Н., се прекратява. Това е правното основание, на което е издадена оспорената заповед, а фактите, обуславящи прилагането на посочената разпоредба се доказаха по делото. Оспорената заповед съдържа ясно и точно описание на фактическото основание за частично прекратяване на процесния договор - налице е влязла в сила на 19.12.2023г. Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор - частично/ № РД-15-555/04.05.2022г. на директора на СЗОК по отношение на дружеството, преминала през съдебен контрол, с оглед което по-нататъшното действие на Договор № 22-2461/23.10.2023г. се явява в нарушение на Н. МД 2023-2025г. Наличието на влязла в сила заповед за налагане на санкции е формално основание, при наличието на което се пораждат правните последици по чл.103, ал.3 Н. МД 2023-2025г. При наличието на това формално основание административният орган действа в условията на обвързана компетентност и не разполага с правомощията да извърши преценка дали да прекрати договора частично или не.

Неоснователно намира съдът, при така установените факти, възражението на оспорващия, че Клинична пътека /КП/ № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при

болести на опорно – двигателния апарат“ от Приложение № 17 към Н. МД 2020-2022г. не е включена в предмета на индивидуалния договор от 2023г., съответно при липса на идентичност и установено нарушение оспорената заповед е издадена без фактическо основание и при неправилно приложение на материалния закон. Както се посочи по-горе, сключеният между НЗОК и оспорващия индивидуален Договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури № 22-2461/23.10.2023г., обхваща и КП № 265.1 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно – двигателния апарат“ и КП № 265.2 „Ф. терапия и рехабилитация с комплексна подводно – екстензионна терапия при болести на гръбначния стълб“ – чл.1, ал.1, б.А от индивидуалния договор. Съгласно § 5 от Преходните и заключителните разпоредби към него, в съответствие с § 15 от Н. за медицинските дейности за 2023 – 2025г. лечебните заведения, изпълнители на КП № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“ от Приложение № 17а „Клинични пътеки“ на Н. за медицинските дейности за 2020-2022г. са изпълнители на КП № 265.1 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“ от Приложение № 17 „Клинични пътеки“ на този Н., при условие, че съответният изпълнител до момента на сключване на новия договор е работил по договор с НЗОК за оказване на КП № 265. Т.е. налице е идентичност, обратно на твърденията на жалбоподателя, между КП № 265 от Приложение № 17а към Н. МД 2020-2022г. и КП № 265.1 от Приложение № 17 към Н. МД 2023-2025г. Обстоятелството, че КП № 265 е била регулирана от предходния Н. и предмет на предходния индивидуален договор, не променя извода за законосъобразност на оспорения акт. Съгласно чл.29, ал.1, т.6 от действащия Н., директорът на РЗОК отказва да сключи договор при наложена санкция "прекратяване на договор". Според ал.2 на с.р. в случаите по ал.1, т.6 директорът на РЗОК може да сключи договор след изтичане на 12 месеца от влизане в сила на санкцията "прекратяване на договор".

Както се посочи, към 23.10.2023г., когато е сключен индивидуалният договор, заповедта за налагане на санкции от 2022г. не е била влязла в сила, съответно не е било налице основанието за отказ по чл.29, ал.1, т.6 от действащия Н.. След влизането ѝ в сила обаче, жалбоподателят не отговаря на изискванията за сключване на индивидуален договор, обективирани в чл.29, ал.2 Н. МД 2023-2025г., съответно сключеният индивидуален договор следва да бъде прекратен в посочената част, на основание разпоредбата на чл.103, ал.3 Н. МД 2023-2025г.

Приложената мярка не е непропорционална, обратно на твърденията на оспорващия. Съгласно чл.6, ал.5 АПК административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Този принцип би бил нарушен в случай, че ответникът беше издал акт за прекратяване на целия договор. В случая приложената мярка е съответна на целта на закона, а именно да не се допуска действието на договор, сключен с лечебно заведение, допуснало извършването на нарушения на Н. при изпълнението му по отношение на процесната клинична пътека.

Останалите възражения на жалбоподателя, в т.ч. начинът, по който са събрани сведения от З. А. И. И., са ирелевантни към предмета на спора и имат отношение към оспорването на Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор – частично/ № РД-15-555/04.05.2022г. на директора на СЗОК. Те не могат да бъдат обсъждани от съда и по причина, че спорът за законосъобразността на тази заповед е решен с влязло в сила съдебно решение, с което е преклудирана възможността за релевирането им.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу нея жалба като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на жалбоподателя не се следват разноски, а от ответната страна не е поискано присъждането на такива.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Национална специализирана болница за физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД срещу Заповед за частично прекратяване на Договор № 22-2461/23.10.2023г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК № РД-15-3/14.02.2024г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: